

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **MUDr. J. E.**
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2024, č. j. PK-DSH/8672/24,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Včas podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2024, č. j. PK-DSH/8672/24 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Rozhodnutím ze dne 19. 3. 2024, č. j. MMP/135579/24, (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl Magistrát města Plzně (dále jen „*magistrát*“) námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče za 4 žalobcem spáchané přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) a provedené záznamy potvrdil. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobce dosáhl v registru řidičů celkového počtu 12 bodů tím, že se dopustil:
 - a) dne 2. 4. 2023 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil o 37 km/h nejvyšší povolenou rychlost mimo obec na dálnici 130 km/h - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 3 body (dále jen „*přestupek A*“)
 - b) dne 22. 7. 2023 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil o 15 km/h nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 2 body (dále jen „*přestupek B*“)
 - c) dne 15. 12. 2023 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil o 24 km/h nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 3 body (dále jen „*přestupek C*“)
 - d) dne 2. 3. 2024 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil o 45 km/h nejvyšší povolenou rychlost mimo obec 70 km/h - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 4 body (dále jen „*přestupek D*“).
3. Magistrát oznámil dne 4. 3. 2024 žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů. Žalobce vznesl námitky proti všem záznamům a navrhl doplnit spis o rozhodnutí, jimiž byl uznán vinným z předmětných přestupků, a požádal o jejich zaslání zástupci žalobce JUDr. Radku Bechyněmu.
4. V prvoinstančním rozhodnutí magistrát uvedl, že žalobce své námitky odůvodnil typizovaným podáním pouze obecně a konkrétně nezpochybnil žádný záznam o přestupku ani přestupek, proto nevyžadoval pokutové bloky. Magistrát vysvětlil, že oznámení policejních orgánů o uložení pokuty a příkaz (rozhodnutí o uložení správního trestu) obsahují všechny náležitosti, jsou tak způsobilými podklady pro záznam bodů, provedené záznamy odpovídají těmto podkladům a jejich bodové ohodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům dle přílohy zákona o silničním provozu.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů a limity zjišťovaných skutečností. Podklady obsahovaly všechny náležitosti vyžadované pro zaznamenání bodů řidiče a nebylo nutné opatřovat další důkazy. Žalobce nevznesl žádné konkrétní námitky, ani nepředložil žádné důkazy na podporu svých tvrzení.
6. Žalobce v podané žalobě žalovanému vytkl, že nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, příp. je jednostranně hodnotil, resp. pominul rozhodovací praxi jiných odvolacích orgánů. Žalobce se domáhal zrušení napadeného i prvoinstančního rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce ve správním řízení uvedl pouze obecné námitky a že žalobce odkazovaná rozhodnutí jiných správních orgánů v průběhu správního řízení nepředložil. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

II.

Posouzení věci soudem

8. Soud o žalobě rozhodoval v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť s takovým postupem oba účastníci řízení výslovně souhlasili (žalovaný v podání ze dne 15. 8. 2024, žalobce v podání ze dne 20. 8. 2024).
9. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě, přičemž neshledal žádné vady napadeného rozhodnutí, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
10. V posuzovaném případě zástupce žalobce uplatnil typizovanou žalobní argumentaci, bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti daného případu. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32 *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobkyně spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“* Proto míra konkrétnosti vypořádání žalobních bodů žaloby soudem bude odpovídat míře jejich konkrétnosti tak, jak vyplývá z žaloby.
11. Žalobní tvrzení, že žalovaný *naprosto nerespektoval odvolací důvody*, soud nemohl považovat za žalobní bod, neboť z něj nebylo vůbec zřejmé, zda, případně jaké konkrétní odvolací důvody zůstaly žalovaným nevypořádány. Pokud pak žalobce namítal, že se žalovaný *nezabýval jednotlivými důkazními prostředky* nebo *zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy* či *některé důkazy jednostranně upřednostnil v neprospěch žalobce*, postrádalo i toto žalobní tvrzení dostatečnou míru konkretizace, neboť z něj nebylo zřejmé, jaké konkrétní důkazy žalovaný opomenul, resp. jaké konkrétní důkazy žalovaný preferoval před jinými k tíži žalobce. Soud nemohl dohledávat v odůvodnění napadeného rozhodnutí a správním spisu potenciální důkazy, u nichž žalovaný pochybil způsobem žalobcem tvrzeným, neboť takovým postupem by soud spekulativně domýšlel a precizoval argumentaci žalobce a nedostál by své povinnosti nestrannosti.
12. Žaloba není důvodná.
13. Soud předznamenává, že z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. října 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 ve Sb. NSS) a že správní soudy neprovádějí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 ve Sb. NSS).

14. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.
15. § 123b odst. 2 písm. a) a b) zákona o silničním provozu stanoví, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provede záznam v registru řidičů ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, resp. rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek.
16. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu v případě nedůvodných písemných námitek řidiče proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů potvrdí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provedený záznam a námitky zamítne.
17. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Předmětem tohoto řízení není přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2022, č. j. 6 As 147/2022-28, bod 11).
18. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě je způsobilým podkladem záznamu bodů. Správní orgán je povinen vyžádat si originály příkazových bloků, které by údaje v oznámení prokazovaly, jen tehdy, zpochybní-li účastník konkrétně, věrohodně a relevantně správnost oznámení. Námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Pokud účastník v odvolání uplatní paušální námitky, může je odvolací orgán vypořádat jako a priori nevěrohodné, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Za paušální námitky se považují námitky zpochybňující prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 199/2022-21, body 13 a 14 a tam citovaná judikatura).
19. Soud neshledal důvodnou žalobní námitku na str. 2 a 3 žaloby, že správní orgány postupovaly v rozporu s ustálenou správní praxí stran hodnocení kvality jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení (pokutových bloků) jako podkladů pro zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče.
20. Soud konstatuje, že žalobce ve správním řízení konkrétně vůbec neargumentoval odlišnou správní praxí tak, jak nyní činí v žalobě, ani správním orgánům neoznačil či nepředložil k žalobě přiložená rozhodnutí č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, č. j. MUCE 20786/2019 SO ze dne 26. 3. 2019, č. j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13. 2. 2020, ani č. j. ŘP/741/19-16/Ka ze dne 18. 3. 2019. Nezákonnost napadeného rozhodnutí tedy nemůže spočívat v tom, že žalovaný neposuzoval, zda nemůže mít pro rozhodnutí význam odlišná správní praxe, jelikož své legitimní očekávání v tomto směru žalobce ve správním řízení konkrétně netvrdil a v odvolání konkrétně nenamítl.

21. Soud poukazuje na to, že argumentaci odlišnou správní praxí odvozenou právě od správních rozhodnutí uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku odmítl Nejvyšší správní soud tím, že *neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla by prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady nejednotnost ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva. K jejímu odstraňování je povolán především právě Nejvyšší správní soud. Ten už se ovšem k otázce, do jaké míry mají správní orgány rozhodující o námitkách proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče možnost přezkoumat jednotlivá rozhodnutí o uložení pokuty, jasně vyjádřil v několika svých rozhodnutích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 300/2021-47, body 9 a 22, vydaný ve věci, kde tamního žalobce zastupoval právní zástupce nynějšího žalobce).*
22. Ačkoli pasivita žalobce v průběhu správního řízení ve vztahu k tvrzením o odlišné správní praxi sama o sobě vylučuje důvodnost této žalobní námítky, považuje soud za vhodné dodat následující.
23. Zaprvé, magistrát ani žalovaný nebyli vázáni postupem jiných správních orgánů, jelikož legitimní očekávání se vztahuje k rozhodování konkrétního správního orgánu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 As 12/2021-56, bod 17, či ze dne 26. 10. 2021, č. j. 2 As 133/2020-44, bod 13). Žalobce však nedoložil, že by žalovaný či magistrát rozhodoval ve skutkově obdobných věcech odlišně. K žalobní argumentaci na začátku str. 3 žaloby soud uvádí, že pro výše uvedené závěry není významné, kolik správních orgánů určité pravomoci a určitého stupně bylo na území ČR zřízeno.
24. Zadruhé, bylo vyloučeno, aby správní orgány v posuzované věci pominuly ustálenou správní praxi při posuzování způsobilosti pokutových bloků jako podkladu pro provedení záznamů v bodovém hodnocení řidiče tak, jak tvrdí žalobce v žalobě, neboť ve věci žalobce správní orgány jednotlivé pokutové bloky vůbec nehodnotily, neb je neměly k dispozici, poněvadž je od příslušných správních orgánů nevyžádaly (srov. str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí). Žalobní tvrzení o odlišné správní praxi při hodnocení kvality pokutových bloků na podkladě odvolacích námitek tedy mělo důvody napadeného rozhodnutí. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že námitky žalobce byly natolik obecné a nepodložené, že nemohly aktivovat povinnost správních orgánů vyžádat pokutové bloky.
25. Vypořádání obecné odvolací námítky týkající se odlišné správní praxe na str. 6 napadeného rozhodnutí považuje soud za dostatečné a odpovídající kvalitě odvolací námítky. Žalovaný vysvětlil, že nebylo osvědčeno, že by byly řešeny případy skutkově obdobné, a navíc žalobce žádná konkrétní správní rozhodnutí nepředložil. Žalobce v žalobě s tímto posouzením nijak nepolemizoval a soud byl tedy oprávněn hodnocení žalovaného bez dalšího převzít.
26. Čtyři správní rozhodnutí popsána v bodě 20 tohoto rozsudku, založená na čl. 12 až 26 soudního spisu a přiložená k žalobě, soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu z důvodů uvedených v bodech 20 až 25 tohoto rozsudku.
27. K žalobnímu bodu týkajícímu se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů soud připomíná, že podle § 123b odst. 2 písm. a) a b) zákona o silničním provozu je

podkladem pro záznam v registru řidičů mj. *oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě nebo rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek*.

28. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil následovně: Žalobce v průběhu celého správního řízení nebrojil konkrétně proti žádnému z provedených záznamů bodů a nepředložil žádný důkaz o tom, že k přestupku došlo jiným způsobem nebo byl spáchán jinou osobou apod. Žalovaný dodal, že žalobce uplatnil jen obecné námitky, a proto magistrát nevyžádal pokutové bloky, přičemž oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, potažmo jednotlivá pravomocná rozhodnutí, jsou dostatečnými důkazy o tom, že přestupky byly konkrétní osobou spáchány (viz str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí).
29. Správní orgány pokutové bloky nezajistily a nebyly tak součástí podkladů rozhodnutí. Svůj postup správní orgány řádně odůvodnily tím, že žalobce ve správním řízení vůbec nijak nekonkretizoval žádné své výhrady proti zaznamenaným bodům. Proto nevznikly pochybnosti o údajích v oznámeních o uložení pokuty na místě a nebylo zapotřebí obstarat pokutové bloky.
30. Tyto jasně formulované a odůvodněné závěry správních orgánů žalobce v žalobě zpochybňoval toliko tím, že žalovaný *uvádí, že nemůže posuzovat podklady pro záznam bodů*.
31. Žalobní námitky proto míří mimo důvody napadeného rozhodnutí: Žalovaný vůbec neuvedl, že nemůže posuzovat podklady pro záznam bodů (pokutové bloky), jen vysvětlil a odůvodnil, proč v posuzované věci nebyl důvod pokutové bloky zajišťovat, kdy proti těmto důvodům (že žalobce nevznese žádné konkrétní výhrady vůči přestupkům uvedeným v oznámeních) žalobce v žalobě nijak nebrojil. Žalobce v žalobě neuvedl žádnou konkrétní argumentaci vyvracející závěr žalovaného, že oznámení jsou dostatečným důkazem o záznamu bodů a spáchaných přestupcích, protože jejich věrohodnost žalobce ve správním řízení žádnými konkrétními námitkami nezpochybnil. Žalobce ani v žalobě neuvedl žádné konkrétní výhrady vůči přestupkům a bodům zaznamenaným v oznámeních. Obecná tvrzení na str. 3 a 4 žaloby o tom, jaké údaje by měly pokutové bloky obsahovat, jednak postrádala potřebnou míru konkrétnosti žalobního bodu a jednak míjela důvody rozhodnutí.
32. Co se týká argumentace žalobce příkazovými (pokutovými) bloky G1498901 a F0832677, které dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podle žalobce nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a to na rozdíl od bloku C1404971, neuvedl žalobce, na jaké konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu odkazuje. Tyto tři příkazové bloky, založené na čl. 33 až 35 soudního spisu a přiložené k žalobě, soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu - žalobce v žalobě ani netvrdil, že by byly vydány v posuzované věci. Soud neprovedl pro nadbytečnost k důkazu ani rozhodnutí č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP ze dne 30. 5. 2023 a č. j. KRPT-82262-5/ČJ-2023-0700DP ze dne 29. 5. 2023, založená na čl. 36 až 38 soudního spisu, již jen z důvodu, že správní orgány správně nezajišťovaly pokutové bloky k důkazu, a proto pro posouzení důvodnosti žaloby nebylo zapotřebí zjišťovat přezkumnou rozhodovací praxi policejních orgánů.
33. Pokud žalobce na str. 4 až 7 žaloby v bodech c i), c ii) a c iii) uváděl své výhrady k pokutovým blokům k přestupkům D, B a A, míjel důvody napadeného rozhodnutí,

podle něhož tyto pokutové bloky nebyly součástí podkladů rozhodnutí, neboť žalobce věrohodně nezpochybnil oznámení týkající se přestupků.

34. Soud znovu akcentuje, že správní orgány měly v případě přestupků A, B a D k dispozici *oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě* ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobní námitky nemohly být důvodné, protože, jak soud výše vysvětlil, předmětem řízení vedeného správními orgány nebyl přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden, tedy ani příkazů A, B a D. Vady pokutových bloků A, B a D žalobce ve správním řízení vůbec nenamítal a všechny výhrady žalobce uvedené v žalobě k pokutovým blokům vztahujícím se k přestupkům A, B a D se týkají údajných procesních vad (nezjištění skutkového stavu, pokud jde o osobu přestupce, místo a dobu spáchání přestupků, přestupkového jednání, dále neuvedení sankce, místa vydání rozhodnutí, úřední osoby a jejího podpisu, převzetí žalobcem a jeho podpisu), nesprávného právního posouzení (naplnění objektivní a subjektivní stránky přestupku, právní kvalifikace). Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů však nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku v podobě rozhodnutí v blokovém řízení. Soud uzavírá, že správní orgány postupovaly správně, pokud pokutové bloky k přestupkům A, B a D neopatřovaly, a proto žalobní námitky (zcela obecné a paušální) mířily mimo důvody napadeného rozhodnutí. Ani správní orgány ani zdejší soud neměly důvod posuzovat, zda pokutové bloky k přestupkům A, B a D byly způsobilými podklady pro záznam bodů, neboť dostatečným podkladem byla oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
35. Soud shrnuje, že žalobce nepředložil v řízení před správními orgány žádné konkrétní námitky, které by zakládaly pochybnost o způsobilosti podkladů pro záznamy bodů v registru řidičů spočívajících v oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě a rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) a b) zákona o silničním provozu. Oznámení představují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Oznámení a v nich obsažené údaje žalobce věrohodným způsobem nezpochybnil tak, aby bylo nutné trvat i na vyžádání originálů pokutových bloků. Správní orgány proto postupovaly správně, pokud v případě oznámení do podkladů rozhodnutí nezařadily příkazové (pokutové) bloky. Oznámení obsahovaly dostatečné údaje k prokázání, že se přestupky staly a spáchal je žalobce, a také potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů, a proto nemohly být zpochybněny obecnými, nekonkrétně formulovanými výtkami žalobce.
36. Soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu odpor proti rozhodnutí Městského úřadu Milevsko, přiložený žalobcem k žalobě a založený na čl. 11 soudního spisu, neboť žalobce v žalobě netvrdil žádnou souvislost této písemnosti s jeho věcí, a soud vycházel z toho, že odpor nemohl mít vliv na rozhodnutí soudu. Ostatní listiny přiložené žalobcem k žalobě se vztahovaly k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.
37. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

III.

Náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

38. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšnému žalovanému, kterému však v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS), a navíc se žalovaný práva na náhradu nákladů řízení vzdal ve vyjádření k žalobě. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 19. února 2025

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu